

Verdifull strandeng

Strandeng domineres av lavvokste, salttolerante urter og gras. Arealet oversvømmes regelmessig av sjøvann ved høyvann eller springflo. Strandenger oppstår naturlig etter hvert som nytt land blottlegges gjennom landheving (Artsdatabanken 2019).

Stort strandengkompleks med tangvoller, nedre og øvre strandeng på Sørbuøya.

Bruk og skjøtsel

I Nord-Norge er lavvokste, urterike strandenger stabile over lang tid, dvs. at de sjelden gror igjen med kratt og busker (Artsdatabanken 2019). Strandeng inngår ofte i utmarksbeite. Engpreget forsterkes når arealet beites siden andel av beitetolerante engarter øker.

Vegetasjonssammensetning

Strandenga domineres ofte av enkeltarter som kan opptre i tydelige belter. Beltene formes av hvor hyppig arealet er utsatt for saltvann. Man snakker her ofte om nedre og øvre salteng. Typiske arter er gåsemure, fjærekoll, strandkryp og rødsvingel.

Trua naturtype

Strandeng er en trua naturtype. De største truslene er arealinngrep, forurensing og klimaendringer.

Strandeng i Vegaøyen

I Vegaøyen er det kartlagt 430 daa med strandeng. Lokalitetene er ofte små. Verdifullt strandengareal inkluderer også andre vegetasjonstyper som opptre i mosaikk. Derfor ligger avgrenset verdifullt areal med 682 daa over det som er avgrenset på vegetasjonstypenivå.

Store strandengkomplekser i Vegaøyen finnes bl.a. i Holandsosen, på Tuvøya/Sandøya/Andøya nord for Nes og på Omnøya.